

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 20/20
V Luxemburgu 3. marca 2020

Rozsudky vo veciach C-75/18 a C-323/18
Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. a Tesco-Global Áruházak
Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Osobitné dane vyberané v Maďarsku z obratu telekomunikačných podnikov a v odvetví maloobchodného predaja sú zlučiteľné s právom Únie

Súdny dvor zasadaajúci vo veľkej komore v rozsudkoch Vodafone Magyarország (C-75/18) a Tesco-Global Áruházak (C-323/18), vyhlásených 3. marca 2020, **rozhodol, že osobitné dane vyberané v Maďarsku z obratu telekomunikačných podnikov a podnikov pôsobiacich v odvetví maloobchodného predaja sú zlučiteľné so zásadou slobody usadiť sa a smernicou 2006/1121 (ďalej len „smernica o DPH“)**. Skutočnosť, že osobitné dane, ktoré progresívne zaťažujú obrat (dokonca výrazne progresívne v prípade druhého obratu), prevažne znášajú podniky, ktoré vlastnia osoby pochádzajúce z iných členských štátov, z dôvodu, že tieto podniky dosahujú najvyššie obraty na dotknutých maďarských trhoch, totiž odráža ekonomickú realitu týchto trhov a nepredstavuje diskrimináciu voči týmto podnikom. Súdny dvor tiež rozhodol, že vzhľadom na to, že daň, ktorej podliehajú telekomunikačné podniky, nemá všetky podstatné charakteristické znaky DPH, túto daň nemožno prirovnať k DPH, takže nezasahuje do fungovania systému DPH Únie, a preto je v súlade so smernicou o DPH.

Keďže Súdnemu dvoru bola položená aj otázka týkajúca sa zlučiteľnosti maďarskej právnej úpravy zavádzajúcej tieto osobitné dane s pravidlami Únie v oblasti štátnej pomoci, prvýkrát rozhodol o prípustnosti týchto otázok.² V tejto súvislosti Súdny dvor pripomenul, že dane nepatria do pôsobnosti ustanovení Zmluvy o FEÚ v oblasti štátnej pomoci okrem prípadu, keď sú takým spôsobom financovania opatrenia pomoci, že tvoria neoddeliteľnú súčasť tohto opatrenia. Daň pritom môže byť neoddeliteľnou súčasťou opatrenia pomoci len vtedy, ak existuje záväzný vzťah určenia medzi touto daňou a pomocou na základe príslušnej vnútroštátnej právnej úpravy. V prejednávanej veci však Súdny dvor konštatoval, že žiadosti o oslobodenie od osobitných daní, ktoré žalujúce spoločnosti podali na maďarské daňové orgány, sa týkajú daní so všeobecnou pôsobnosťou, z ktorých výnos sa uhrádza do štátneho rozpočtu, bez toho, aby boli osobitne určené na financovanie výhody v prospech osobitnej kategórie daňovníkov. Súdny dvor dospel k záveru, že neexistuje záväzný vzťah určenia medzi osobitnými daňami vyberanými od týchto žalujúcich spoločností a oslobodením niektorých daňovníkov, takže prípadná protiprávnosť takéhoto oslobodenia z hľadiska pravidiel práva Únie týkajúcich sa štátnej pomoci nemôže ovplyvniť zákonnosť týchto samotných osobitných daní. Žalujúce spoločnosti sa preto nemôžu pred vnútroštátnymi súdmi dovolávať tejto prípadnej nezákonnosti, aby sa vyhli plateniu uvedených daní.

Súdny dvor v druhom rade skúmal, či maďarská právna úprava zavádzajúca predmetné osobitné dane predstavuje diskrimináciu na základe miesta sídla spoločností, ktorá je zakázaná ustanoveniami Zmluvy o FEÚ týkajúcimi sa slobody usadiť sa. V tejto súvislosti Súdny dvor najprv konštatoval, že materské spoločnosti žalobkýň majú svoje sídlo v Spojenom kráľovstve

¹ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

² Všeobecný súd v roku 2019 zrušil dve rozhodnutia Komisie o kvalifikácii poľskej dane v odvetví maloobchodného predaja a maďarskej dane z reklamy ako opatrení štátnej pomoci [rozsudok Všeobecného súdu zo 16. mája 2019, Poľsko/Komisia (spojené veci [T-836/16](#) a [T-624/17](#), tlačové komuniké [64/19](#)) a rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2019, Maďarsko/Komisia ([T-20/17](#), tlačové komuniké [84/19](#))]. Tieto rozsudky sú v súčasnosti predmetom odvolaní pred Súdny dvorom ([C-562/19 P](#) a [C-596/19 P](#)).

a Holandsku a že vzhľadom na to, že vykonávajú svoje činnosti na maďarskom trhu prostredníctvom dcérskych spoločností, ich sloboda usadiť sa môže byť dotknutá akýmkoľvek obmedzením, ktoré sa týka týchto dcérskych spoločností. Súdny dvor po tom, čo pripomenul svoju judikatúru týkajúcu sa zákazu priamej a nepriamej diskriminácie, následne v prejednávanej veci konštatoval, že sporné osobitné dane nerozlišujú podľa miesta sídla spoločností.

V tejto súvislosti Súdny dvor po prvé zdôraznil, že vzhľadom na to, že všetky podniky pôsobiace v Maďarsku v dotknutých odvetviach podliehajú predmetným daniam a že sadzby dane uplatniteľné na rôzne pásma obratu platia pre všetky tieto podniky, maďarská právna úprava zavádzajúca tieto dane nestanovuje žiadnu priamu diskrimináciu na úkor podnikov, ktoré vlastnia osoby (fyzické alebo právnické) z iných členských štátov.

Súdny dvor v druhom rade overil, či (výrazná) progresivita osobitných daní môže byť považovaná za zdroj nepriamej diskriminácie na úkor týchto posledných uvedených podnikov.

Súdny dvor v tejto súvislosti konštatoval, že pokiaľ ide o predmetné zdaňovacie obdobia, a to tie, ktoré sa týkali obdobia od 1. apríla 2011 do 31. marca 2015 vo veci Vodafone a obdobia od 1. marca 2010 do 28. februára 2013 vo veci Tesco, daňovníkmi spadajúcimi do jediného základného pásma sadzby vo výške 0 % boli všetci daňovníci, ktorých vlastnili maďarské osoby, zatiaľ čo daňovníkmi spadajúcimi do vyšších pásiem boli prevažne daňovníci, ktorých vlastnili osoby z iných členských štátov. Najväčšiu časť osobitnej dane tak znášali daňovníci, ktorých vlastnili osoby z iných členských štátov.

Súdny dvor však pripomenul, že členské štáty môžu zaviesť systém zdanenia, ktorý považujú za najvhodnejší, a zaviesť progresívne zdanenie obratu, keďže výška obratu predstavuje neutrálne rozlišovacie kritérium a relevantný ukazovateľ zdanenia podľa výkonnosti daňovníkov. V tejto súvislosti skutočnosť, že najväčšiu časť predmetných osobitných daní platia daňovníci, ktorých vlastnia fyzické alebo právnické osoby z iných členských štátov, nemôže stačiť na to, aby sa dospelo k záveru, že na ich úkor dochádza k diskriminácii. Túto okolnosť totiž možno vysvetliť tým, že na dotknutých trhoch v týchto veciach dominujú takí daňovníci, ktorí na tomto trhu dosahujú najvyššie obraty. Táto skutočnosť teda predstavuje premenlivý, či dokonca náhodný ukazovateľ, ktorý možno splniť vždy, keď na dotknutom trhu dominujú podniky z iných členských štátov alebo tretích štátov, alebo domáce podniky vlastnené fyzickými alebo právnickými osobami z iných členských štátov alebo tretích štátov. Navyše treba uviesť, že základné pásmo sadzby vo výške 0 % sa nevzťahuje výlučne na daňovníkov, ktorých vlastnia maďarské fyzické alebo právnické osoby, keďže každý podnik pôsobiaci na dotknutom trhu má nárok na zníženie dane z časti svojho obratu nepresahujúcej hornú hranicu tohto pásma. V dôsledku toho (výrazne) progresívne sadzby osobitných daní svojou povahou nezavádzajú diskrimináciu na základe miesta sídla spoločností medzi daňovníkmi, ktorých vlastnia maďarské osoby, a daňovníkmi, ktorých vlastnia fyzické alebo právnické osoby z iných členských štátov.

Súdnu dvoru bola navyše v jeho rozsudku vo veci C-75/18 položená otázka týkajúca sa zlučiteľnosti zákazu osobitnej dane z obratu telekomunikačných podnikov so smernicou o DPH.³ V tejto súvislosti Súdny dvor pripomenul, že treba najmä preskúmať, či má predmetná daň za následok ohrozenie fungovania spoločného systému DPH tým, že zaťažuje obeh tovarov a služieb a zasiahne obchodné transakcie spôsobom porovnateľným s DPH, čo je prípadom najmä daní vykazujúcich podstatné charakteristické znaky DPH. Súdny dvor však konštatoval, že maďarská právna úprava, ktorá zavádza predmetnú osobitnú daň, nestanovuje vyberanie tejto dane v každom štádiu výrobného a distribučného procesu, ani odpočet dane uhradenej v predchádzajúcom štádiu tohto procesu. Keďže teda dve zo štyroch podstatných charakteristických znakov, ktoré Súdny dvor stanovil vo svojej skoršej judikatúre, dotknutá osobitná daň nespĺňa, smernica o DPH nebráni jej zavedeniu.

³ Článok 401.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Úplné znenie rozsudkov ([C-75/18](#) a [C-323/18](#)) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudkov je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106